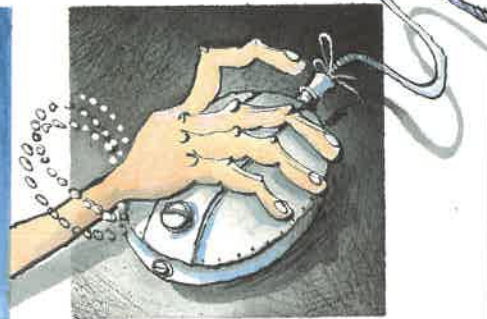
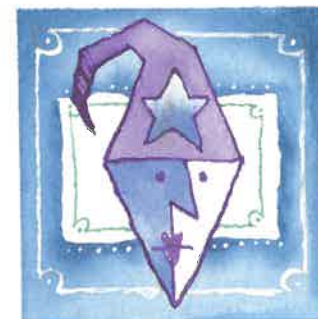
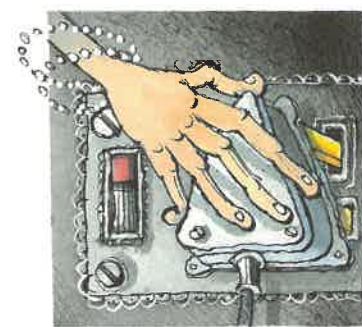
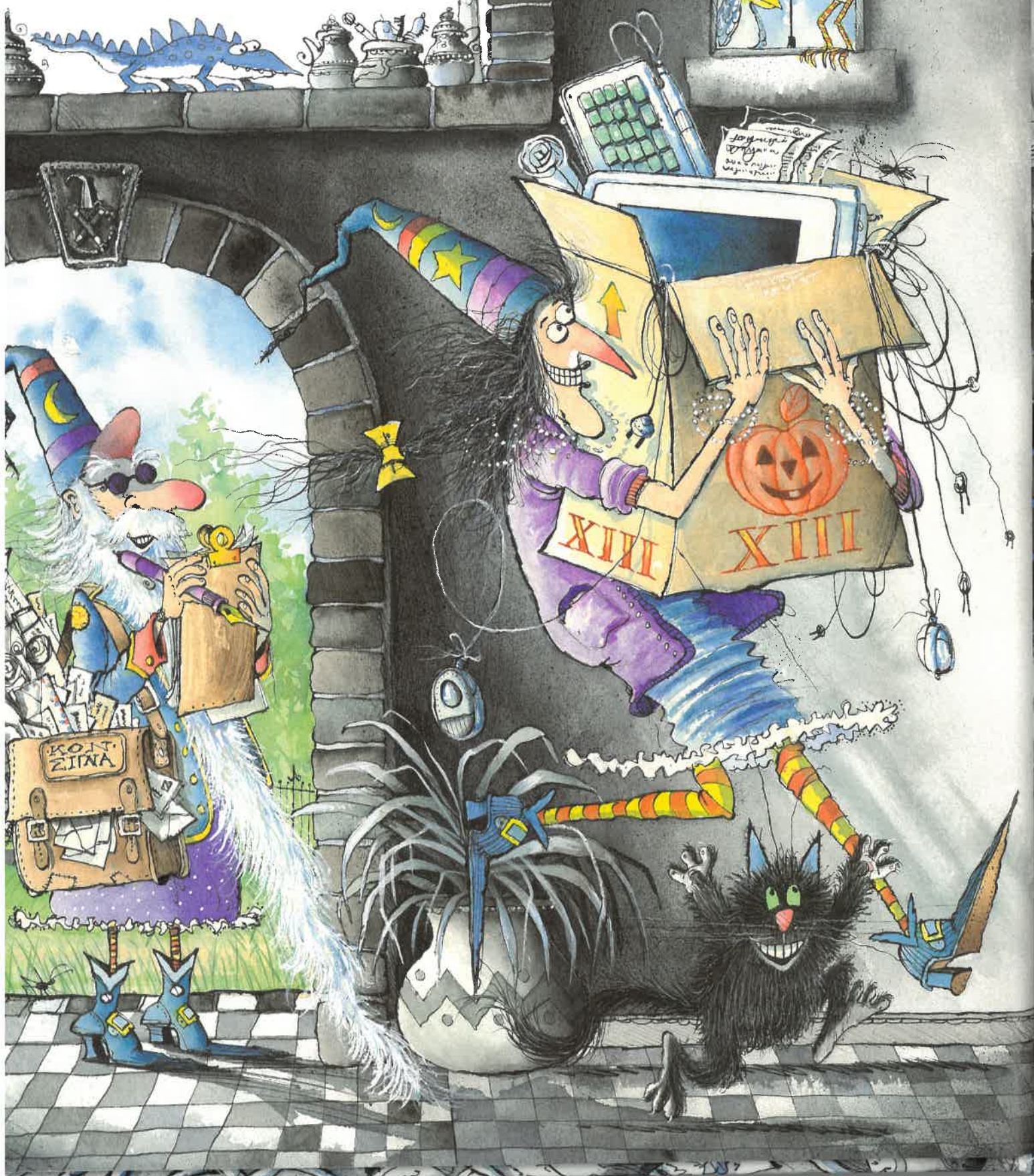
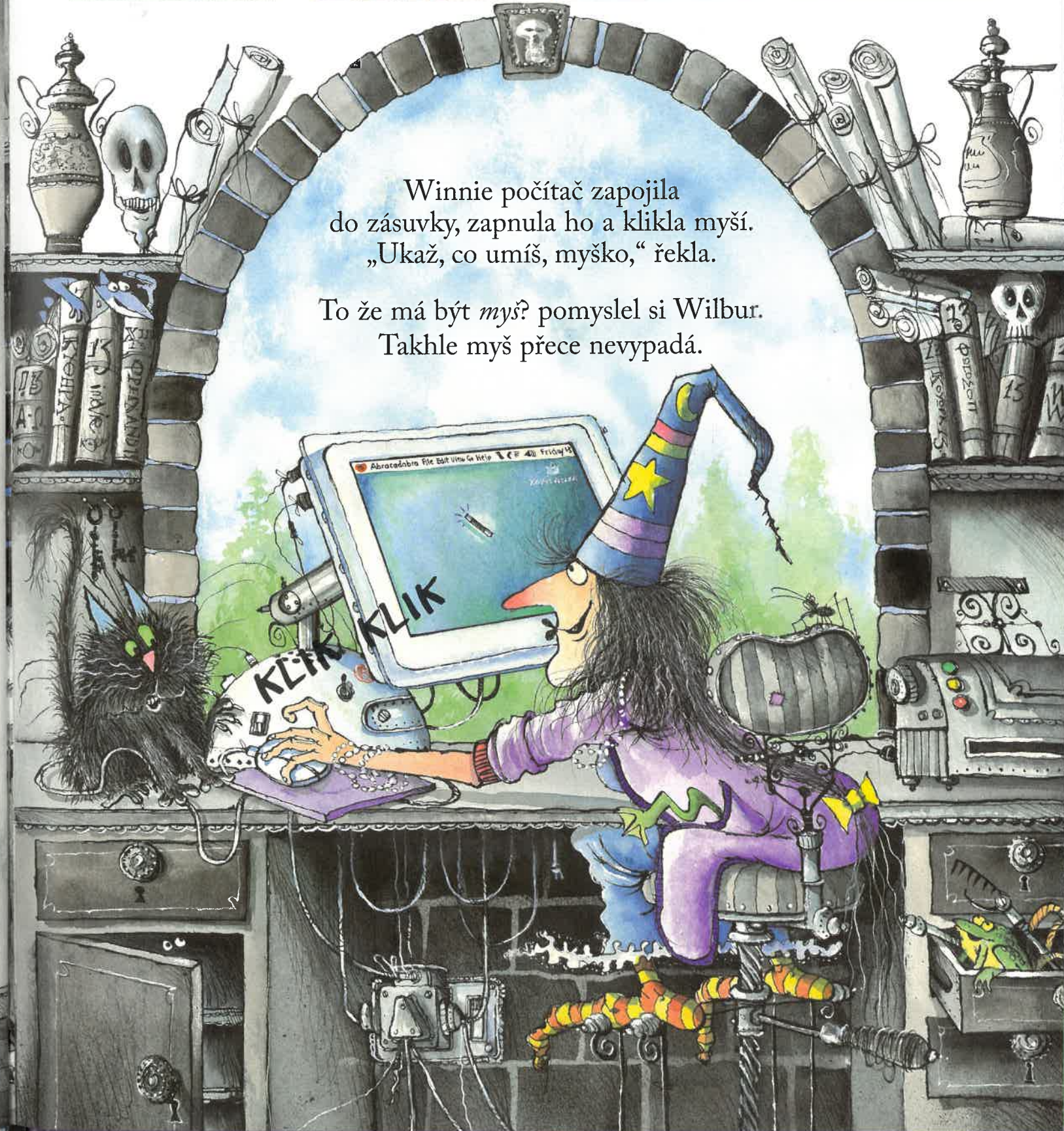

Čarodějka Winnie si opatřila počítač. Byla nadšením bez sebe. Její kocour Wilbur byl taky nadšením bez sebe. Myslel si, že by se mohlo stát něco zajímavého, a tak to nechtěl propást.

Winnie počítač zapojila do zásuvky, zapnula ho a klikla myší. „Ukaž, co umíš, myško,“ řekla.

To že má být *mys*? pomyslel si Wilbur. Takhle myš přece nevypadá.

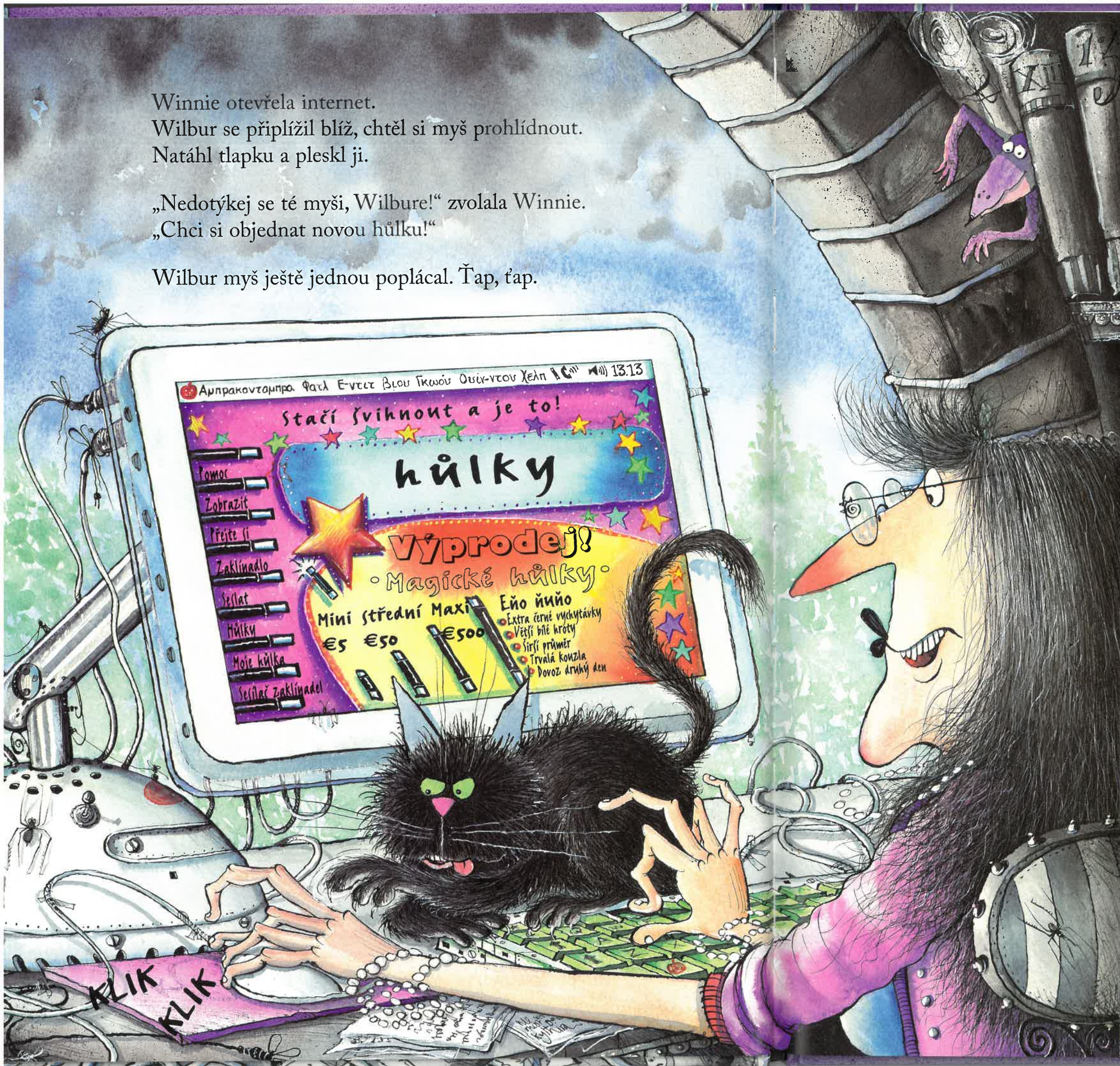

Winnie otevřela internet.
Wilbur se připlížil blíž, chtěl si myš prohlídnout.
Natáhl tlapku a pleskl ji.

„Nedotýkej se té myši, Wilbure!“ zvolala Winnie.
„Chci si objednat novou hůlku!“

Wilbur myš ještě jednou poplácal. Ťap, ťap.

Winnie se rozzlobila.
Vystrčila Wilbura ven.
Ani si nevšimla,
že prší...

Zato Wilbur si všiml! Za chvíli byl docela promočený. Oknem pozoroval Winnie. Ta se zatím skvěle bavila.

Objednala si novou hůlku a potom navštívila několik stránek pro čarodějky. Měly tam několik dost legračních vtipů. „Cha, cha, cha,“ smála se Winnie.

Wilbur se nesmál.
Děšť mu odkapával z vousků.
„Mňau,“ nařikal. „Mňááú!“ zuřil.
Ale Winnie ho neslyšela.

Ta myš ji očarovala, pomyslel si Wilbur.

Kap, kap, kap.
„Co je to za zvuky?“
divila se Winnie.

Byl to déšť.
Prosakoval střechou.

„Ne, to ne!“ zděsila se Winnie.
„Ten déšť mi zničí můj nový počítač!
Musím zjistit, jakým zaklínadlem
se opravují střechy.“

Ale nikde nemohla najít ani lexikon
zaklínadel, ani svou kouzelnou hůlku.

„Kam jsem je dala?“ zaúpěla,
zatímco kolem ní pleskaly kapky.

Nakonec je našla.
Sedmkrát ke střeše mávla
hůlkou a zavolala:

ABRAKADABRA!

Do domu přestalo zatékat.
„Zaplaťpánbůh,“
oddechla si Winnie.

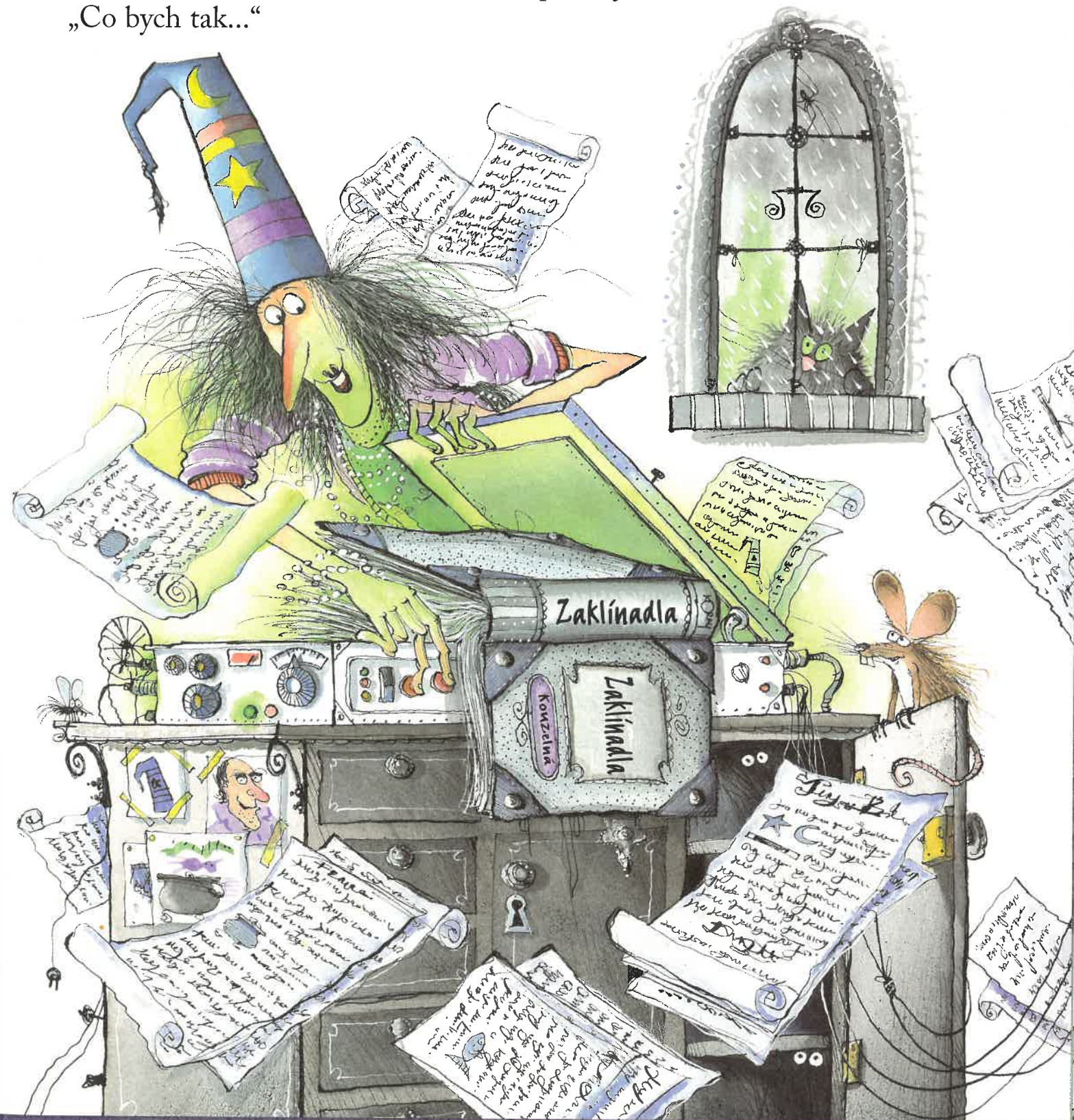
Potom dostala úžasný nápad.

„Kdybych do počítače zkopírovala všechna svá zaklínadla,“ řekla,
„žádný lexikon bych už nepotřebovala. Nebudu muset mávat kouzelnou
hůlkou. Už budu používat jenom počítač. Stačí kliknout, a hotovo.“

A tak si Winnie do nového počítače uložila všechna zaklínadla.

„Asi bych si to měla vyzkoušet, ne?“ napadlo ji.

„Co bych tak...“

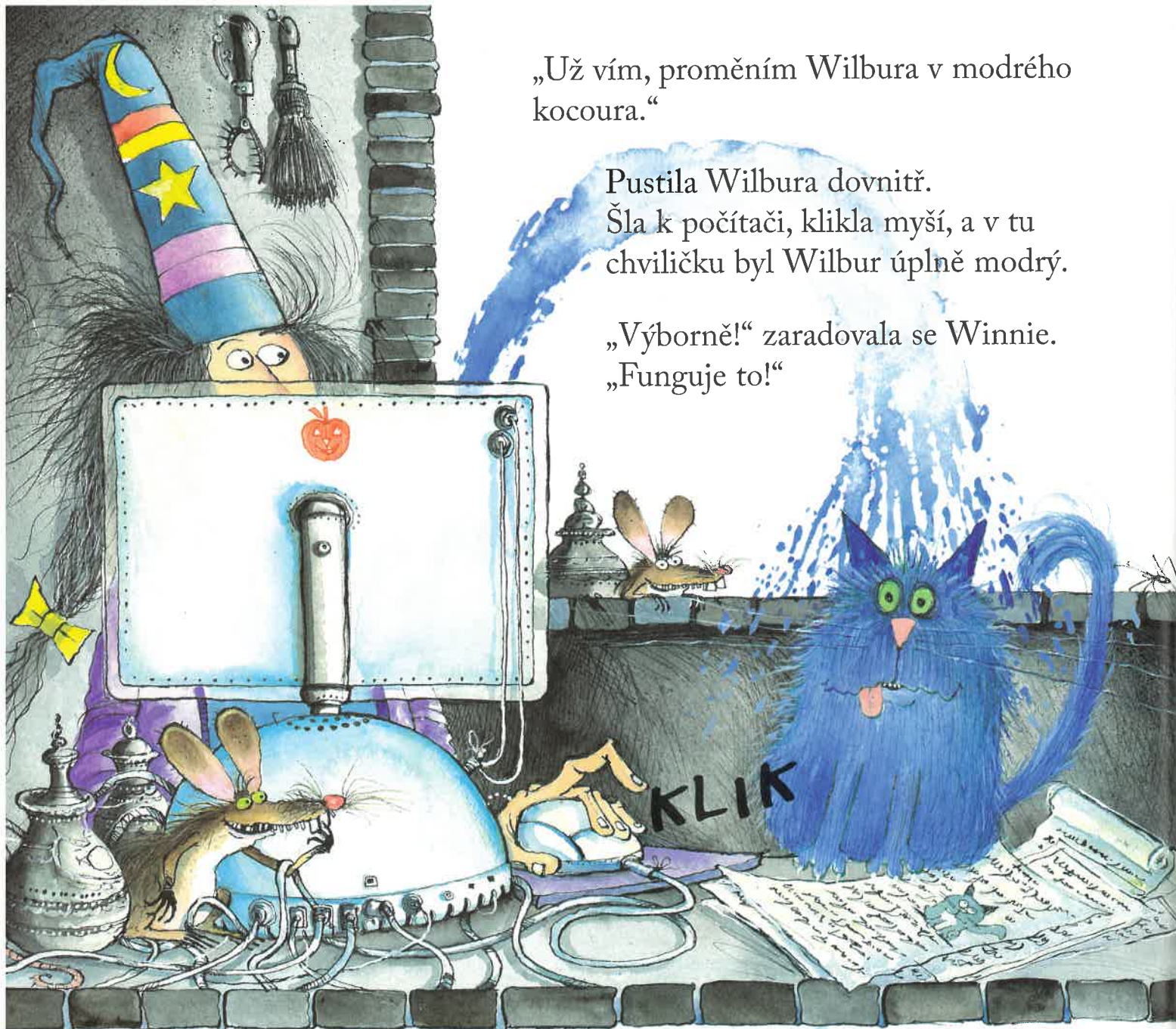

„Už vím, proměním Wilbura v modrého kocoura.“

Pustila Wilbura dovnitř.
Šla k počítači, klikla myší, a v tu chvíli byl Wilbur úplně modrý.

„Výborně!“ zaradovala se Winnie.
„Funguje to!“

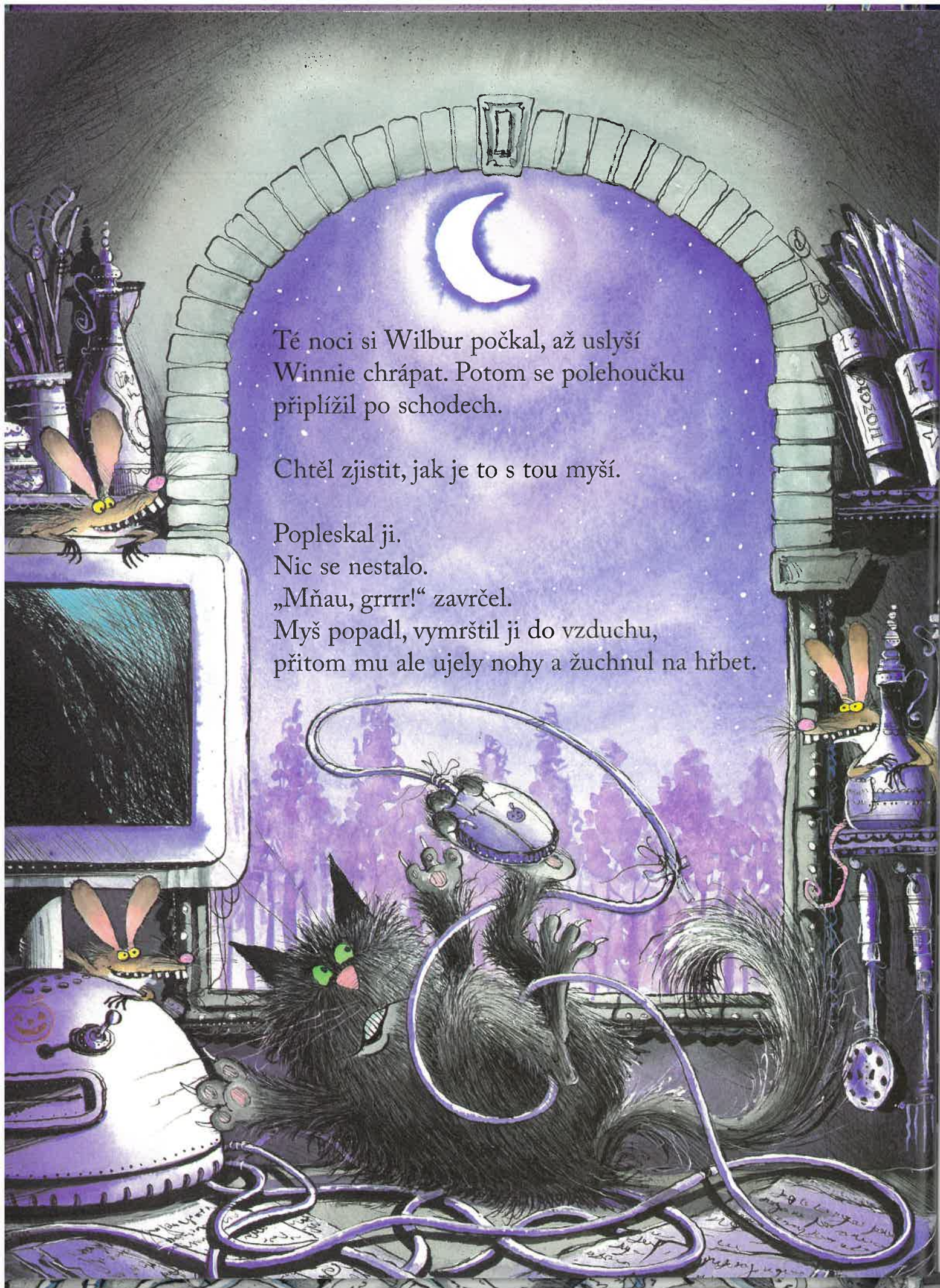
Znovu klikla – a Wilbur byl zase černý jako bota.
A k tomu mokrý a pěkně rozzlobený.

„Vidiš, Wilbure,“ pochválila se Winnie, „lexikon ani kouzelnou hůlku už potřebovat nebudu.“

A vyhodila je, aby je mohli odvézt popeláři.

Té noci si Wilbur počkal, až uslyší
Winnie chrápat. Potom se polehoučku
příplížil po schodech.

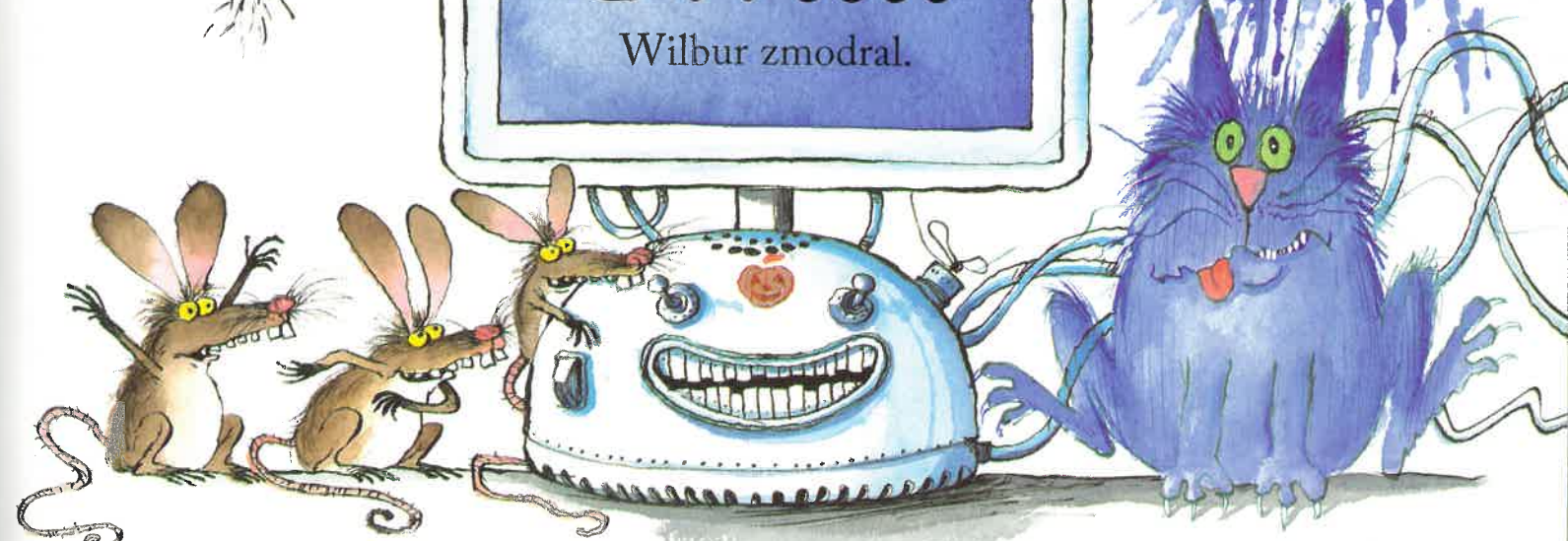
Chtěl zjistit, jak je to s tou myší.

Popleskal ji.

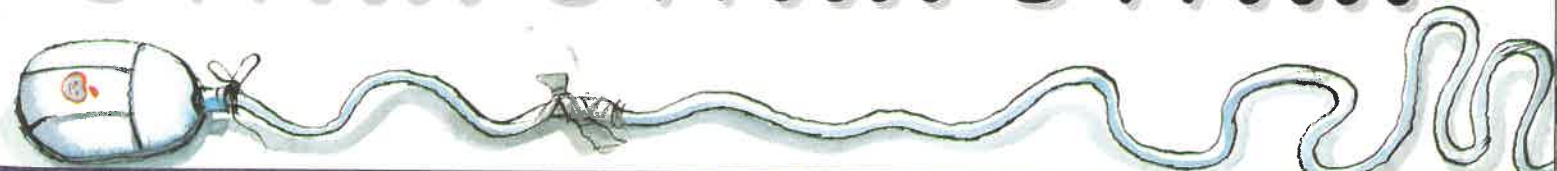
Nic se nestalo.

„Mňau, grrrr!“ zavrčel.

Myš popadl, vymrštil ji do vzduchu,
přitom mu ale ujely nohy a žuchnul na hřbet.

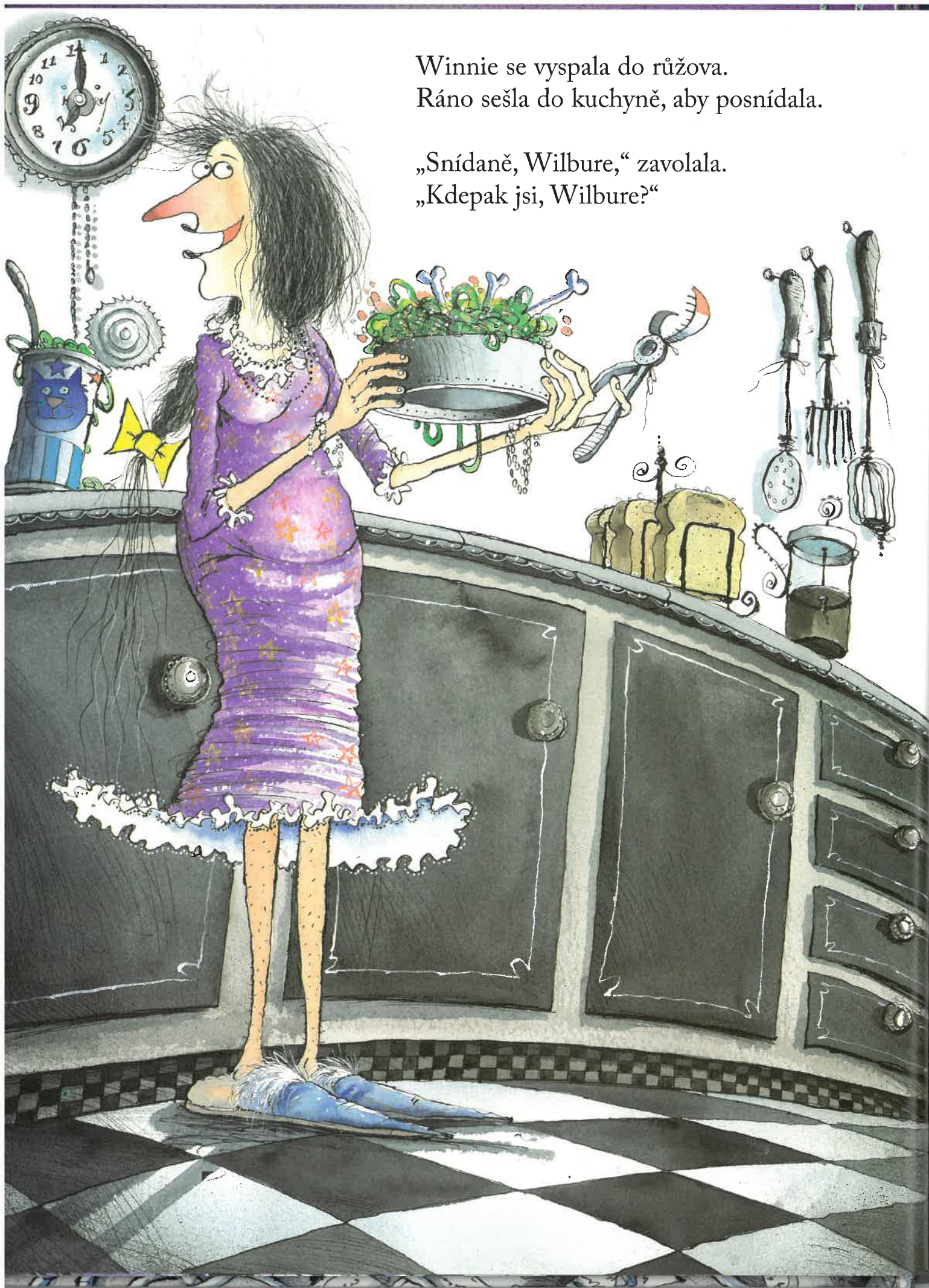
CVAK! CVAK! CVAK!

Winnie se vyspala do růžova.
Ráno sešla do kuchyně, aby posnídala.

„Snídaně, Wilbure,“ zavolala.
„Kdepak jsi, Wilbure?“

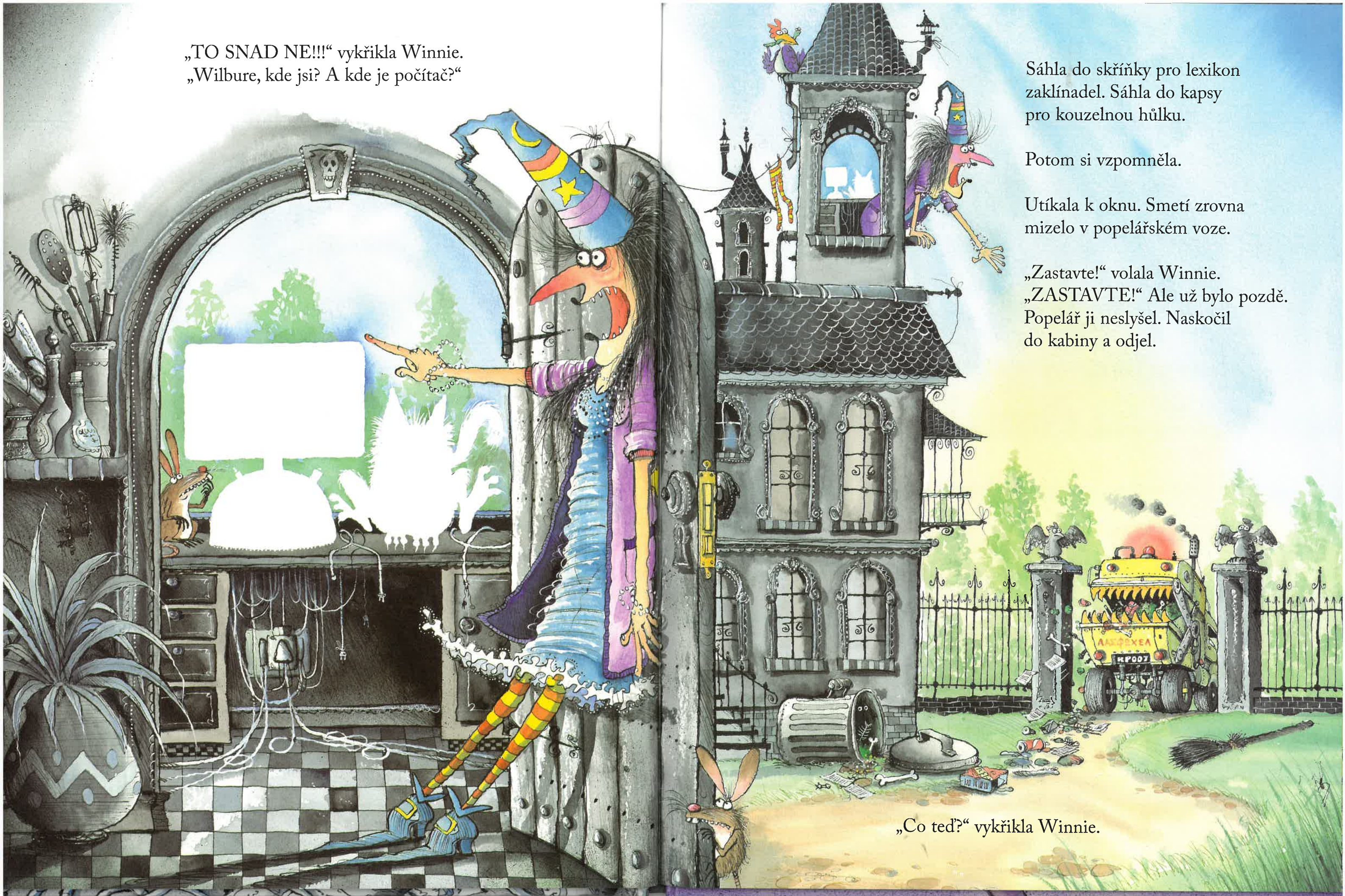

Hledala ho na zahradě, v koupelně, ve všech skříňkách. Po Wilburovi se slehla zem. Potom se podívala do místnosti, kde měla počítač...

„TO SNAD NE!!!“ vykřikla Winnie.
„Wilbure, kde jsi? A kde je počítač?“

Sáhla do skříňky pro lexikon
zaklínadel. Sáhla do kapsy
pro kouzelnou hůlku.

Potom si vzpomněla.

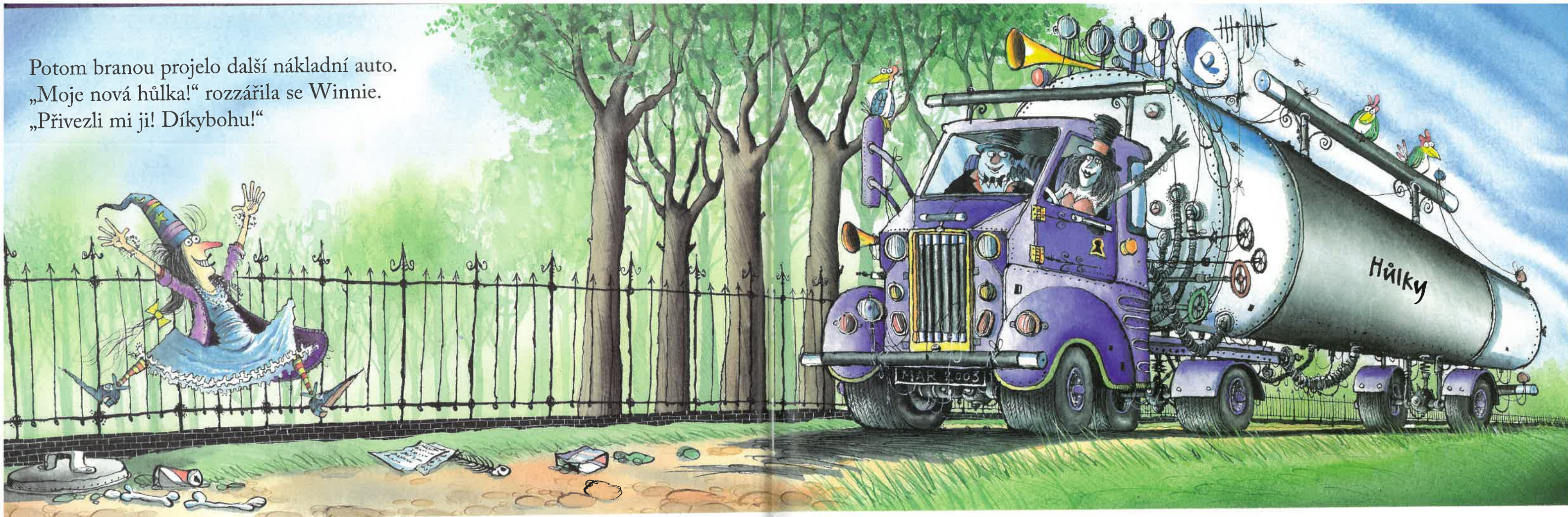
Utíkala k oknu. Smetí zrovna
mizelo v popelářském voze.

„Zastavte!“ volala Winnie.
„ZASTAVTE!“ Ale už bylo pozdě.
Popelář ji neslyšel. Naskočil
do kabiny a odjel.

„Co teď?“ vykřikla Winnie.

Potom branou projelo další nákladní auto.
„Moje nová hůlka!“ rozzářila se Winnie.
„Přivezli mi ji! Díkybohu!“

Popadla svou novou hůlku, jednou jí mávla a zavolala:

Lexikon zaklínadel vyletěl z popelářského auta, vznesl se do vzduchu...

ABRAKA DABRA!

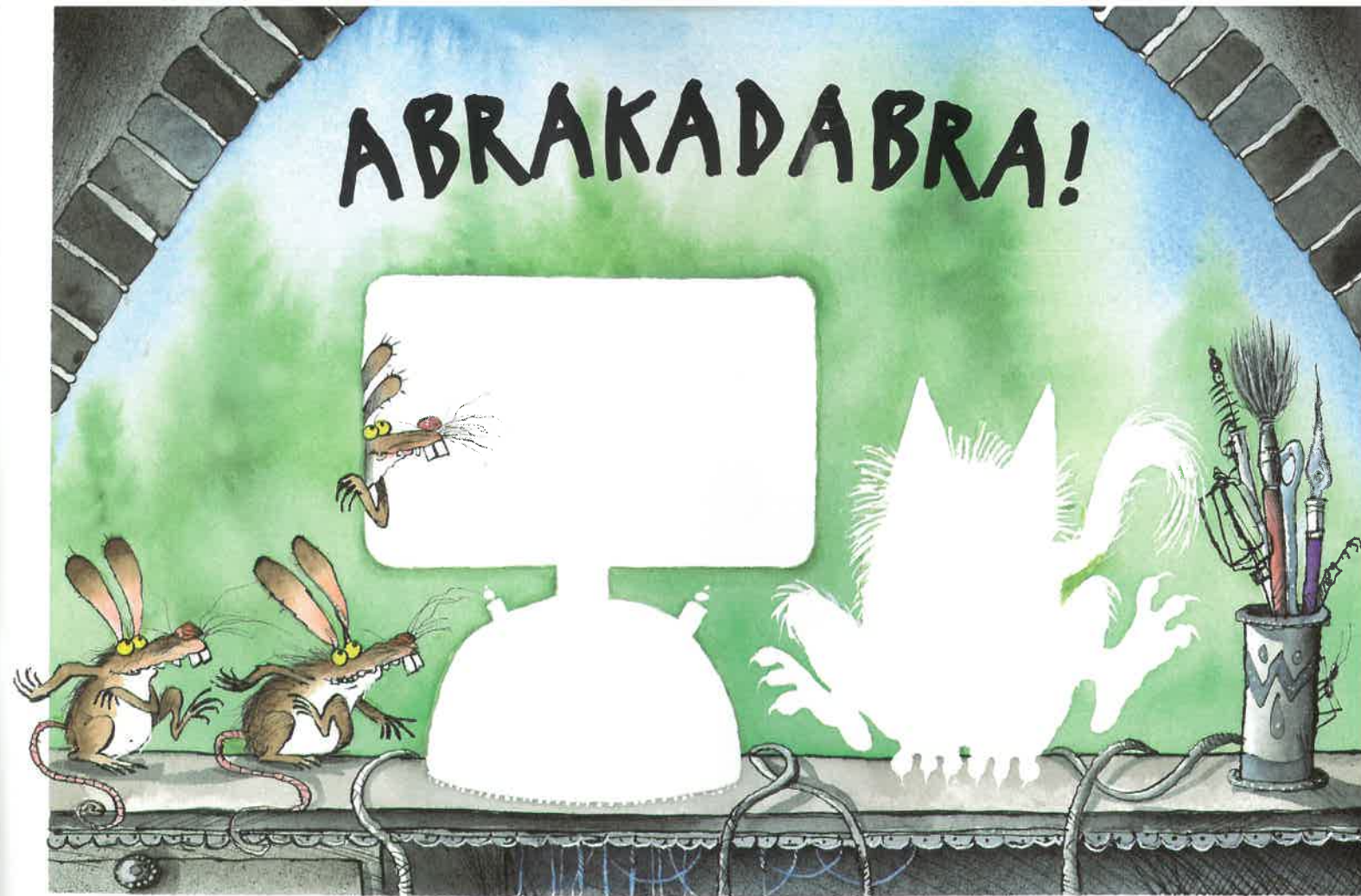
...a přistál jí v náručí.

Winnie utíkala domů a rychle našla zaklínadlo, kterým se věci vracejí do původního stavu. Potom zavřela oči, čtyřikrát mávla hůlkou a vykřikla:

ABRAKADABRA!

Počítač i Wilbur byli rázem zpátky.
„Ach Wilbure!“ zajíkala se Winnie.
„Ty jsi celý modrý! Co se ti stalo?
To nic, zase z tebe udělám černého kocoura.“

Sedla si k počítači a klikla myši.
Z Wilbura byl opět černý kocour.

„Výborně,“ řekla si Winnie.
„Pořád to funguje. Ale myslím,
že lexikon i kouzelnou hůlku si nechám.
Nikdy nevíš, kdy se ti budou hodit.“

